

Benim Hikayem

– Mustafa Kara · 07 Kasım 2013

Benim hikâyem biraz karışık
Biraz da dramatik olsa da,
Olgunlaştırıyor geçen yıllar insanı
Acıya, hüzne alışıyorsun...

Hiç ummadığım bir an'da hayatıma bir kadın girdi
Doğal olarak çok merak ediyordum onu.
Kimdi? Neyin nesi?
Alıştım ona
Kısa zaman da
Hiç bir şeyimken
Her şeyim oldu...

Uzun zaman uğraşlara rağmen
Biz olamadık,
Olmayı beceremedik!
Kısacık zamana unutulmaz anılar sığdırdık
Sonuçta,
Hoşça kal kendine iyi bak diyerek
Veda etti...

Hâlbuki bu kadın!
Ne sözler vermişti
Hiç ayrılmayacağız demişti.
Kabullenemeyeceğimi bile-bile
Sevgi dolu yüreğimi
Bir elveda'ya sığdırdı...

Ellerimi tutmuştu önce
İlk ayrılan da elleri oldu.
Sırılsıklam âşık olmuştu yüreğime
Sonra ne oldu?
Yüreğimi de söküp gitti...

Duygularımın hiç önemi yoktu,

O'nun yanında kullanılıp da atılan
Kâğıt parçası gibiydim.
Yazıyorum şimdi, o kâğıt parçasına o'nu

Kısa zamanda var olan aşk
Yine kısa zamanda yok oluyor.
Gitme kal diye çok yalvardım
Ama kafasına koymuş bir kere
Gidecek...

Başımı ellerimin arasına alıp çok ağladım
Hayalini kurduğum günün bitiminde
Günle birlikte ben de bitiyorum.
Kalp atışlarım
Ve...
Gözyaşlarım yarışıyor adeta...

At koşturuyor yalnızlık, içimde dörtnala
Ne yapacağımı bilmiyorum
Çaresizim.
Bir anda elim telefona gidiyor.
"Ben bu kadar kötü müyüm" diyebildim...

Bir an sessizlik var telefonda
Ve ardından kadın cevap vermeden kapatıyor
Benim için öldü "o" artık
Defnedeceğim cenazesini geçmişimde ki
Can Kırığı mezarlığına...

Kalbim durdu adeta
Sağanak olup
Azgın sular gibi aksa da gözyaşlarım
"O"na yetişemiyor...
...Ve
O gitti...

Mustafa KARAAHMETOĞLU
05.11.2013